

ΔΙΑΘΗΚΑΙ

ΤΩΝ

ΑΕΙΜΝΗΣΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

ΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑΙ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΕΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1887

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐκδίδοντες τὰς διαθήκας τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν τῶν Ἰωαννίνων, τῆς ἀπανταχοῦ τηλαυγοῦς ταύτης κεφαλῆς τῆς Ἠπείρου, νομίζομεν ὅτι ἐπιτελοῦμεν καθῆκον οὐ μόνον πρὸς τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πατρίδα, ἣτις δέον νὰ γινώσκῃ αἰωνίως τὰ ὀνόματα καὶ τὰς ἀγαθοεργίας τῶν τιμαλφεστάτων τέκνων της. Ἡ ἱστορία ἡμῶν ἀπὸ πολλῶν ἤδη γενεῶν δὲν ἔχει ὁμολογουμένως νὰ ἐπιδείξῃ εὐγενεστέρους καὶ καρπιμωτέρους ἀγῶνας ἢ τοὺς φιλοτίμους μόχθους τῶν πατέρων ἐκείνων, οἵτινες ἐμπεφορημένοι ἐνθέου ἔρωτος πρὸς τὴν γενέθλιον αὐτῶν ἐστίαν καὶ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἐν ξένη γῆ κατατρυχόμενοι ἠδυνήθησαν νὰ συγκομίσωσιν ἐντίμους καρποὺς ἵνα παραδώσωσιν ἡμῖν αὐτοὺς ὡς ἐφόδια πρὸς τὴν χριστιανικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Ἐστω ἀθάνατος καὶ εὐλογημένη ἡ σεπτὴ μνήμη τῶν φιλοστόργων τούτων γονέων, εἰς τὴν ἀρετὴν τῶν ὁποίων ὀφείλομεν τὸ φῶς τῆς γνώσεως καὶ τὴν παρηγορίαν, τὸν σπόρον τοῦ εὐγενοῦς ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῶν χρηστῶν ἐλπίδων ἐν τῷ μέλλοντι!

Δημοσιεύομεν ὧδε τὰς ἱερὰς αὐτῶν ἐντολάς χωρὶς νὰ ἀναγράψωμεν ἄλλο τι περὶ τοῦ βίου των, διότι τίς ἀγνοεῖ, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἔζησαν ἀφανῶς καὶ ἐν χριστιανικῇ ταπεινοφροσύνῃ ἵνα ἀποθάνωσιν ὡς στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς ἄφωνοι μάρτυρες τοῦ κηρύγματός Του; Ἐπειτα τίς ἢ χρεῖα λόγων καὶ ἱστορικῶν ἀπομνημονευμάτων εἰς τοὺς εὐεργέτας τούτους, ὧν ἡ μὲν ζωὴ ὑπῆρξεν ἐμπράκτως τε καὶ κατὰ διάνοιαν διηνεκῆς καὶ ἐνθερμος ἀφοσίωσις εἰς τὴν πατρίδα, ὁ δὲ θάνατος ἐφάνη ὡς λαμπρὰ ἀποκάλυψις ψυχικῶν προτερημάτων ἀξίων αἰωνίας λατρείας καὶ μακαριότητος; Αἱ διαθήκαι αὐτῶν εἶνε ἀληθῶς τὸ καθαρῶτατον κάτοπτρον τοῦ βίου των καὶ τὸ εὐγλωττότατον ἐγκώμιον τῆς ἀρετῆς των. Μία καὶ ἡ αὐτὴ ψυχὴ διαπνέει αὐτὰς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἡ πνοὴ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, τοῦ θερμοῦ ζήλου πρὸς τὰ καλὰ καὶ τῆς πατρικῆς φιλοστοργίας. Οὐδὲν ἀναγράφεται ἐν αὐταῖς περὶ τῶν ἀνεκδιηγῆτων

πικριῶν καὶ ταλαιπωριῶν, δι' ὧν οἱ εὐσεβεῖς ἐκεῖνοι πατέρες ἠδηνήθησαν νὰ συλλέξωσι τοσοῦτους καρπούς ἵνα θρέψωσι καὶ ἐξευγενίσωσι τὰ τέκνα τῆς πατρίδος, ἵνα σώσωσι τὰ ὄρφανὰ καὶ τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τῆς δυστυχίας καὶ ἵνα χορηγήσωσι τὰ πρὸς νοσηλείαν καὶ θεραπείαν τῶν ἀσθενούντων. Πάντες ὑπέστησαν μαρτυρικῶς τὰ δεινὰ τῆς ἐξορίας, κατεπάλαισαν τὴν πενίαν καὶ τὴν ἄλλην κακοδαιμονίαν χωρὶς νὰ ρήξωσιν ποτε φωνὴν ἐπιδείξεως ἢ ἀγανακτήσεως καὶ κατεφρόνησαν μαρτυρικῶς τῶν κινδύνων μόνον ἵνα ἀνακουφίσωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν κακώσεων σκληρᾶς τύχης καὶ ἀπὸ τοῦ βάρους μακραίωνος ὀρφανίας. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἄλλαι πόλεις καὶ ἄλλοι λαοὶ ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι πλουσιωτέρους εὐεργέτας, ἔργα καὶ ἰδρύματα αὐτῶν μεγαλοπρεπέστερα, καρπούς πολὺ δαψιλεστέρους καὶ γονιμωτέρους ἴσως, ἀλλ' ἡ αἰωνία ὑπεροχὴ τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν πατέρων ἔγκειται ὁμολογουμένως ἐν τῇ βαθύτητι τῆς ἀγνῆς προαιρέσεως καὶ τοῦ φρονήματος, ἐν τῇ θαυμαστῇ καρτερίᾳ τῶν πόνων καὶ τῶν κακοπαθειῶν καὶ ἐν τῇ ἐνθουσιώδει πίστει εἰς τὴν ἀγιότητα τοῦ σκοποῦ. Διὰ τοῦτο αἱ διαθῆκαι αὐτῶν δὲν εἶνε μόνον τεκμήρια τῆς ψυχικῆς εὐγενείας καὶ καλοκάγαθίας των, ἐφ' αἷς ὀφείλομεν αὐτοῖς αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην, ἀλλὰ καὶ μνημεῖα μαρτυροῦντα τὴν ἀπαράμιλλον ἐγκράτειαν αὐτῶν καὶ αὐταπάρνησιν. Εἶθε νὰ χρησιμεύσωσιν αὐταὶ εἰς πᾶσαν γενεάν ὡς κέντρα καὶ παραδείγματα πατρικῶν ἀρετῶν, δι' ὧν μόνον εἶνε ἐφικτὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ ὑγιοῦς πολιτισμοῦ.

Αἱ διαθῆκαι αὐταὶ ἐκδίδονται ἀκριβῶς ὡς εὐρέθησαν συντεταγμέναι ἄνευ γραμματικῶν διορθώσεων. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλα ἀρχαῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐλέη κληροδοτηθέντα εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννιτῶν εἴτε διὰ διαθηκῶν, αἵτινες ἀπώλοντο, εἴτε ἄνευ τοιοῦτων. Παρελείφθη μόνον ἐνταῦθα ἡ διαθήκη τῶν κορυφαίων τῆς Ἡπείρου εὐεργετῶν, τῶν ἀοιδίμων ἀδελφῶν Ζωσιμᾶ, διότι αὕτη ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐκδεδομένη ἐν ἰδίῳ τεύχει ἑλληνιστὶ καὶ ῥωσιστ!.

XIX

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΜΙΧΑΗΛ Ι. ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΟΥ

(Ἀντίγραφον ἐξ ἀντιγράφου ἐπισήμου).

Ἄριθ. 1524
τοῦ εὐρετηρίου.

Τὴν ἡμέραν 22 εἰκοστὴν δευτέραν Αὐγούστου κατὰ τὸ ἀνατολικὸν, 3 τρίτην Σεπτεμβρίου κατὰ τὸ Δυτικὸν, τοῦ 1862 χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ δευτέρου ἔτους ἐν ὥρᾳ δευτέρα μετὰ μεσημβρίαν. — Συνεπῶς τοῦ αὐθημερὸν σταλέντος μοι ἐπισήμου τοῦ ἐκλαμπροτάτου ἐπάρχου, δι' οὗ προκύπτει ὁ θάνατος ἐπισυμβάντος τοῦ κυρίου Μιχαὴλ Παραμυθιώτου ποτὲ Ἰωάννου, κατοίκου τῆς πόλεως ταύτης, ὁ ὁποῖος εἶχε παρακαταθέσει εἰς τὰ πρακτικά μου τὴν μυστικὴν του αὐτόγραφον διαθήκην ἐσφραγισμένην, ὡς ἐκ τῆς ἀπὸ 14/26 Μαΐου 1861 πράξεως παραδοχῆς ὑπ' ἐμοῦ συνταχθείσης εἰς τὸν ἀριθμὸν 1077 τοῦ εὐρετηρίου μου, προσήγαγον αὐτὴν σήμερον κατὰ τὴν πρώτην ὥραν μετὰ μεσημβρίαν εἰς τὴν Γραμματεῖαν τοῦ Πρωτοδικείου ὅπως λάβωσι χώραν τὰ περαιτέρω τῆς δημοσιεύσεως· ὁ δὲ κ. γραμματεὺς ἐν πλήρει συνεδριάσει ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τοῦ Πρωτοδικείου ἀπεσφράγισεν αὐτὴν καὶ ἐπομένως ἐδημοσίευσεν αὐτὴν, καὶ μετὰ ταῦτα μοὶ τὴν ἐπέστρεψε μετὰ τοῦ περιτυλίγματος αὐτῆς ὅπως τὴν ὑπομνηματίσω εἰς τὸ πρωτόκολλον τῶν διαθηκῶν καὶ διατηρήσω αὐτὴν μετὰ τοῦ περιτυλίγματος καὶ τοῦ ἐπισήμου τοῦ ἐκλαμπροτάτου ἐπάρχου εἰς τὴν σχετι-

κὴν δεσμίδα μου, συνωδὰ τῷ ἄρθρῳ 894 τοῦ Πωλιτικοῦ Κώ-
δηκος.

Καὶ κατὰ πρῶτον

Ἔπεται ἡ ὑπομνημάτισις τοῦ περιτυλίγματος τῆς αὐτῆς μυ-
στικῆς διαθήκης.

Ἐν Κερκύρα τῇ 14/26 δεκάτῃ τετάρτῃ καὶ εἰκοστῇ ἕκτῃ
Μαΐου 1861 χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ πρώτου ἔτους
προσήχθη ἡ παροῦσα μυστικὴ διαθήκη παρὰ τοῦ διαθέτου Κ^{οῦ}
Μιχαὴλ Παραμυθιώτου πτ. Ἰωάννου τῆς πόλεως ταύτης ὡς
διὰ τῆς σημερινῆς πράξεως παραδοχῆς εἰς τὸν ἀριθμὸν 1077
τοῦ εὔρετηρίου μου εἰς τὰ πρακτικά μου διὰ τὰ τοῦ νόμου ἀπο-
τελέσματα.

- » ΜΙΧΑΗΛ ΙΩ. ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΗΣ.
- » ΒΛΗΤΙΣΤΗΣ ΣΑΒΒΑ ΑΝΙΝΟΣ μάρτυς.
- » ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ Δ. ΤΡΟΙΑΝΟΣ μάρτυς.
- » ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΛΜΠΑΝΑΣ μάρτυς.

Ὁ Συμβολαιογράφος
ΠΕΤΡΟΣ πτ. ΙΩ. ΑΣΠΡΕΛΣ.

Τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1862.

Τεθεώρηται
ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΖΑΝΙΝΗΣ Δ.

Ἔπεται ἡ ὑπομνημάτισις τῆς αὐτῆς μυστικῆς αὐτογράφου
διαθήκης.

Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ ἐξηκοστῷ τὴν 19/31 τοῦ
μηνὸς Δεκεμβρίου, ἡμέρα δευτέρα, ἐν Κερκύρα. — Ὁ ὑποφαι-
νόμενος Μιχαὴλ ποτὲ Ἰω. Παραμυθιώτης, κάτοικος Κερκύ-
ρας, εἰς τὴν οἰκοδομηθεῖσαν οἰκίαν μου πλησίον τῆς ἐκκλησίας
Ἰπαπαντῆς, γεννηθεὶς εἰς Ἡπειρον εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαν-
νίνων, σώας ἔχων τὰς φρένας καὶ τὸν νοῦν καθὼς καὶ τὴν λα-
λιάν, λαβὼν κατὰ νοῦν τὸ βέβαιον τοῦ θανάτου καὶ τὸ ἀβέβαιον

τῆς ὥρας αὐτοῦ, μὴ ἔχων οὔτε κατιόντας οὔτε ἀνιόντας συγγενεῖς, καὶ θέλων νὰ διαθέσω τὰ κατ' ἐμὲ μετὰ τὸν θάνατόν μου, οἰκείᾳ βουλῇ ἀπεφάσισα καὶ ἐκλείσθην εἰς τὸ τέταρτον πάτωμα τῆς κατοικίας μου μέσα εἰς τὸ γραφεῖόν μου διὰ νὰ διαθέσω τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν μου, συνισταμένην εἰς τάλληρα ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας ἀριθ. 120000, ἀφαιρῶντας τὰ ἡμίση ἀπὸ ἀπαιτήσεις ὑπασφαλεῖς, ὡς φαίνονται ἐκ τῶν καθολικῶν βιβλίων μου φύλλα $\frac{3}{15}$ καὶ διαθέτω αὐτὴν διὰ τῆς παρούσης μου μυστικῆς καὶ ἰδιοχείρου διαθήκης ὡς ἔπεται.

Πρῶτον ἐγκαθιστῶ κληρονόμον μου εἰς ὅ,τι ἔχω καὶ μοῦ ἀνήκει κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν μου τὸν ἀδελφόν μου Νικόλαον πτ. Ἰω. Παραμυθιώτην, τοῦ ὁποῖου ἀφίνω κληρονομίαν τὸ μικρότερον ὀσπίτιόν μου ἐνταῦθα, κοστίσαν τάλληρα δέκα χιλιάδας ὀκτακόσια ἐξήντα ὀκτῶ καὶ σαράντα τρία ἑκατοστὰ ἀριθ. 10868 $\frac{43}{100}$, καὶ εἰς μετρητὰ τάλληρα δέκα χιλιάδας ἀριθ. 10000, ὁμοῦ τάλληρα εἴκοσι χιλιάδας ὀκτακόσια ἐξήντα ὀκτῶ καὶ σαράντα τρία ἑκατοστὰ ἀριθ. 20868 $\frac{43}{100}$, τὸ ὁποῖον ὀσπίτι μου νὰ μὴ δύνηται ποτε νὰ πωλήσῃ, ἀλλὰ μετὰ τὸν θάνατόν του νὰ μείνῃ εἰς ὠφέλειαν ἐνὸς γεροντοκομείου ὁποῦ μέλλει νὰ καταστήσω, ὡς ἀκολουθῶς θέλει προσδιορίσω· τὰ δὲ μετρητὰ νὰ τὰ καταθέσουν οἱ ἐπίτροποί μου εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ εἰς τὴν ἐν Μόσχᾳ Βασιλικὴν Τράπεζαν χωρὶς νὰ ἠμποροῦν νὰ τὰ σηκώσουν αἰωνίως ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τὰ κεφάλαια. Ἐὰν ἐνοίχῃ ὀσπιτίου καὶ τῶν τόκων μετρητῶν νὰ χρησιμεύσουν διὰ ζωοτροφίαν τοῦ ἄνωθεν ἀδελφοῦ μου, ὅστις ἐὰν ἤθελεν ὑπανδρευθῆ εἰς τεκνοποίησιν νομίμως, τότε ὅλη αὕτη ἡ κληρονομία μου, τὴν ὁποίαν ὡς ἄνωθεν τοῦ ἀφίνω, θέλει ἀπερνᾶ εἰς τὰ τέκνα του, εἰ δὲ καὶ ἤθελεν ἀποθάνει ἄνευ τέκνων, θέλει ἀπερνᾶ καὶ αὕτη ἡ οὐσία εἰς ἐν Γεροντοκομεῖον, τὸ ὁποῖον ἀκολουθῶς θέλω διορίσω νὰ συστηθῆ εἰς πατρίδα μου Ἰωάννινα. Καὶ ἐπειδὴ ὡς ἄνω εἶπον τὸ κληρονομικὸν μέρος τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ κληρονόμου μου Νικολάου ἐὰν δὲν τεκνοποιήσῃ νομίμως ἔμπορεῖ καὶ αὐτὸ νὰ προστεθῆ εἰς

τὸ εἰρημένον Γεροντοκομεῖον; διὰ τοῦτο ὁ ἀριθμὸς τῶν πτωχῶν γερόντων θέλει αὐξηθῆ ἀναλόγως. Ἐὰν ὁ ἀδελφός μου καὶ κληρονόμος μου Νικόλαος δὲν δυνηθῆ ἔνεκα αἰφνιδίου ἀποβιώσεως νὰ λάβῃ τὴν κληρονομίαν μου ταύτην, ἀποκαθιστῶ κληρονόμον μου καθολικὸν εἰς πᾶν ὅ,τι ἔμελλε νὰ λάβῃ εἰς κληρονομίαν ὡς ἄνωθεν ὁ ἄνωθεν ἀδελφός μου Νικόλαος τὸ ἄνω εἰρημένον Γεροντοκομεῖον. Ἀπὸ τὸ μὲν ὀσπίτιον νὰ λαμβάνουν τὰ ἐνοίκια, χωρὶς νὰ ἐμποροῦν νὰ τὸ πωλήσουν αἰωνίως, τὰ δὲ μετρητὰ νὰ βαλοῦν εἰς τὴν Τράπεζαν νὰ πέρνουν τοὺς τόκους διὰ τὸ Γεροντοκομεῖον, χωρὶς νὰ ἐμποροῦν νὰ τὰ σηκώσουν αἰωνίως ἀπὸ τὴν Τράπεζαν, τὰ κεφάλαια καὶ ταύτην μου τὴν παραγγελίαν πολὺ παρακαλῶ τὸν εἰρημένον ἀδελφόν μου νὰ ἤθελεν ἀκολουθήσει καὶ ἐνεργήσει καὶ αὐτός, μιμούμενος ἐμέ, διὰ ἐκείνην τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην ἣν ἀπεράσαμεν μαζὺ καὶ διὰ σωτηρίαν καὶ ἄνεσιν ψυχικὴν ἀμφοτέρων.

Δεύτερον ἀφίνω διάφορα κληροδοτήματα ὡς ἔπεται·

Εἰς τὴν φιλτάτην Ἑλλάδα δι' ἓν ἐκθετοτροφεῖον δραχμὰς ἑκατὸν χιλιάδας ἀριθ. 100,000, ἧτοι τάλληρα δέκα ἑπτὰ χιλιάδας τριακόσια ἀριθ. 17300, τὰ ὅποια θὰ βαλοῦν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν νὰ δίδωνται εἰς τὸ εἰρημένον ἐκθετοτροφεῖον, χωρὶς νὰ ἐμποροῦν αἰωνίως νὰ σηκωθοῦν τὰ κεφάλαια ἀπὸ τὴν Τράπεζαν.

Εἰς τὴν φιλτάτην πατρίδα μου Ἰωάννινα τὰ δύο οἰκόπεδά μου, τὰ ὅποια πρὸ πολλοῦ ὤκοδόμησα εἰς ἓν, καστίσαντα τάλληρα ὀκτακόσια ἑξήντα καὶ ὀγδοῆντα ἑπτὰ ἑκατοστὰ ἀριθ. 860 ⁸⁷/₁₀₀.

Εἰς τὴν ἰδίαν μετρητὰ νὰ οἰκοδομήσουν τὴν ἄνωθεν οἰκίαν εἰς ἓν Γεροντοκομεῖον μὲ δύο πατώματα (κατὰ τὸ σχέδιον θέλει ἀφήσω) τάλληρα δύο χιλιάδας ἑννενηντα ὀκτὼ ἀριθ. 2098 πτωχευσάντων γερόντων δέκα ἢ εἴκοσιν, ἀναλόγως τῶν ἐξόδων, ἀπὸ καλᾶς οἰκογενείας, φέρον τὴν ὑπογραφήν μου ἐπὶ μιᾶς πλάκας ἐκτὸς τῆς θύρας κατὰ τὸν τρόπον τοῦτον «Γεροντοκομεῖον Μιχαὴλ Ἰω. Παραμυθιώτου», καὶ ἐπομένως ἀπὸ τὰ ἐνοίκια

ἀνὰ ἕκαστον ἔτος καὶ αἰωνίως τοῦ μεγάλου ὀσπιτίου μου ἐνταῦθα πρῶτου, δευτέρου καὶ τρίτου πατώματος σὺν τὰ μαγαζεῖα καὶ μεντζαδίνια, κοστίσαντα τάλληρα εἴκοσιν ἕξ χιλιάδας ἑπτακόσια δώδεκα καὶ ἑβδομήντα ἑκατοστὰ ἀριθ. 26712 $\frac{70}{100}$, ὁμοῦ ἀριθμὸς 29671 $\frac{57}{100}$. Τὸ ὁποῖον ὀσπίτιόν μου ἀφίνω μετόχιον εἰς τὸ αὐτὸ Γεροντοκομεῖον νὰ ἀπαντῶνται ὅλα τὰ ἔξοδα τοῦ εἰρημένου Γεροντοκομεῖου, καὶ προσέτι νὰ ὑπανδρεύουν ἐν κοράσιον πτωχῆς οἰκογενείας τὸν καθέκαστον χρόνον, δίδοντές του προικεῖον γράσια δέκα χιλιάδας· καὶ δι' ὅλα αὐτὰ οἱ ἐδῶ ἐπιτροποὶ μου θέλουν συνακούεσθαι διὰ τὴν ἐκτέλεσίν των μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως, ἐφόρων καὶ ἐπιτρόπων τῶν τεσσάρων ἐκκλησιῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἐν Ἰωαννίνοις Σχολῆς καὶ Νοσοκομεῖου· οἱ τελευταῖοι ὁμῶς οὗτοι θέλουν ἐκλέγουν μόνοι τὸ ἄνωθεν κοράσιον ἀφιλοπροσώπως διὰ κλήρου καὶ οὐχὶ κατὰ χάριν· διὰ τοῦτο εἰς ἔτη μόνα τὰ ἐνοίκια θέλει ἐξοδεύονται ὡς ἄνω, τὸ δὲ ὀσπίτιον ἐνταῦθα θέλω νὰ διαμένῃ διὰ παντός.

Εἰς τὸν φίλτατον ἀνεψιόν μου Ἰωάννην Α. Παραμυθιώτην τάλληρα μετρητὰ δεκαἕξ χιλιάδας ἑξακόσια σαράντα ἑννέα καὶ σαράντα τέσσαρα ἡμισυ ἑκατοστὰ ἀριθ. 16649 $\frac{44\frac{1}{2}}{100}$. Εἰς τὸν ἴδιον σκεύη, ἐπιπλα, ὀχήματα κτλ. κοστίσαντα τάλληρα δύο χιλιάδας ἑξακόσια εἴκοσι δύο καὶ σαράντα τρία ἑκατοστὰ ἀριθ. 2622 $\frac{43}{100}$ καὶ τὴν εἰς Ἰωάννινα γγοβηλίαν μισὴν μπάστιναν εἶχεν ἀγοράσει ἀπὸ τὸν ἀδελφόν μου καὶ πατέρα του Ἀναστάσιον Ἰω. Παραμυθιώτην τάλληρα ἑπτακόσια εἴκοσιν ὀκτὼ καὶ δώδεκα ἡμισυ ἑκατοστὰ ἀριθ. 728 $\frac{12\frac{1}{2}}{100}$ ὁμοῦ ἀριθ. 20000. Πρὸς τούτοις τοῦ ἀφίνω τὸν τέταρτον καὶ πέμπτον πάτον τοῦ ἐνταῦθα μεγάλου ὀσπιτίου μου, νὰ κατοικῆ αἰωνίως χωρὶς νὰ δύνηται νὰ τὸ πώλῃ αἰωνίως οὔτε αὐτὸς οὔτε οἱ κληρονόμοι του, ἀλλὰ νὰ μείνῃ εἰς ὄφελος τοῦ Γεροντοκομεῖου, ἀλλ' οὔτε νὰ ἐμπορῆ νὰ τὸ ὑποενοικιάζῃ ποτέ· καὶ ἂν κατὰ περιστάσιν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Κέρκυραν, νὰ μένῃ εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ Γεροντοκομεῖου ὅλον τὸ ὀσπίτιον μὲ τὰ μαγαζεῖα καὶ μετζαδίνια.

Ὡς εἴρηται, καὶ ἂν ἐξακολουθήσῃ τὸ ἐμπόριον, ἀπὸ ὅλα τὰ μαγαζεῖά μου καὶ μετζαδίνια τοῦ ἀφίνω τὸ μικρὸν μετζαδίνιον καὶ μαγαζεῖον ἀπὸ κάτω πρὸς τὸ μέρος τοῦ κ. Δημητρίου Κουρκουμέλη ἢ διὰ γραφεῖόν του ὅποιον ἄλλο ἀπὸ τὰ μαγαζεῖα ἀφίνω εἰς τὸ Γεροντοκομεῖον θελήσῃ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς Παπαντῆς διὰ πραγματείας του.

Εἰς τὸν φίλτατον ἀνεψιόν μου Γεώργιον Α. Παραμυθιώτην τάλληρα μετρητὰ ἐννέα χιλιάδας διακόσια ἐβδομηντα ἓν καὶ ὀδοῦντα ἑπτὰ ἡμισυ ἑκατοστὰ ἀριθ. $9271 \frac{87}{200}$ καὶ εἰς Ἰωάννινα . . γγοβηλίαν ἀνά μισὴν μπάστιναν εἶχον ἀγοράσει ἀπὸ τὸν ἀδελφόν μου καὶ πατέρα του Ἀναστάσιον Ἰω. Παραμυθιώτην τάλληρα ἑπτακόσια εἴκοσι ὀκτὼ καὶ δώδεκα ἡμισυ ἑκατοστὰ $728 \frac{121}{200}$ ὁμοῦ ἀριθ. 10000.

Εἰς τὸν φίλτατον ἀνεψιόν μου Γεώργιον Δ. Παραμυθιώτην τάλληρα μετρητὰ δέκα χιλιάδας ἀριθ. 10000. Εἰς τοὺς δύο ἀνεψιούς μου Σπυρίδωνα καὶ Ἀλέξανδρον Δ. Σιοκόλη τάλληρα μετρητὰ πέντε χιλιάδας ἀριθ. 5000. Θέλω ὁμοῦ αὐτὰ νὰ καταθέτωνται ἐπὶ τόκῳ εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ εἰς τὴν ἐν Μόσχᾳ Βασιλικὴν Τράπεζαν νὰ ὑπολαμβάνῃ ἡ ἀδελφή μου Ἐλένη Δ. Σιοκόλη τὴν ἐπικαρπίαν ἐπὶ ζωῆς της, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν της θέλουν ἀπερνοῦν εἰς τὴν ἐλευθέραν ἐξουσίαν τῶν ἄνω δύο ἀνεψιδίων μου Σπυρίδωνος καὶ Ἀλεξάνδρου. Εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον ἀνεψιόν μου Ἀλέξανδρον Δ. Σιοκόλη ἀφίνω τὸ χρυσοῦν ὠρολόγι μου διὰ μίαν ἐνθύμησιν· διὰ δὲ τὸν ἀδελφόν του Σπυρίδωνα Δ. Σιοκόλη ὄχι περισσότερον, διότι ἐξ ιδίων μου τὸν ἐσπούδασα ἱατρόν.

Εἰς τὴν ἑκπαλαι φίλτάτην πατρίδα μου Παραμυθίαν τὸ ἐκεῖ ὀσπίτιόν μου, κοστίσαν τάλληρα τετρακόσια ἐξήντα τέσσαρα καὶ σαράντα ἑπτὰ ἑκατοστὰ ἀριθ. $464 \frac{47}{100}$. Εἰς τὴν ἰδίαν μετρητὰ διὰ ἓν σχολεῖον ἀλληλοδιδασκτικὸν τάλληρα τέσσαρας χιλιάδας πεντακόσια τριάντα πέντε καὶ πενήντα τρία ἑκατοστὰ ἀριθ. $4535 \frac{53}{100}$ ὁμοῦ ἀριθ. 5000. Τὰ τελευταῖα νὰ βαλοῦν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἢ εἰς τὴν ἐν Μόσχᾳ

Βασιλικήν Τράπεζαν διὰ νὰ λαμβάνουν τοὺς τόκους διὰ ἔξοδα τῆς Σχολῆς χωρὶς νὰ ἐμποροῦν νὰ σηκώσουν αἰωνίως ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τὰ κεφάλαια, καὶ δι' ὅλα αὐτὰ οἱ ἐδῶ ἐπίτροποί μου θέλουν συνακούεσθαι διὰ τὴν ἐκτέλεσίν των μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως, ἐπιτρόπων τῶν ἐκκλησιῶν καὶ προὔχόντων εἰς Παραμυθίαν. Τὸ εἰρημένον ὀσπίτιόν μου εἰς Παραμυθίαν νὰ χρησιμεύσῃ μετόχιον διὰ τὸ αὐτὸ Σχολεῖον χωρὶς νὰ πωληθῇ αἰωνίως.

Εἰς τὴν νύμφην μου Δέσποιναν Ἀναστασίου Παραμυθιώτη τάλληρα μετρητὰ πεντακόσια ἀριθ. 500.

Εἰς τὴν νύμφην μου Ἄνναν Δ. Παραμυθιώτη τάλληρα μετρητὰ πεντακόσια ἀριθ. 500.

Εἰς τὴν θανὴν μου τάλληρα μετρητὰ τετρακόσια ἀριθ. 400 διὰ ἔξοδα εἰς αὐτήν.

Νὰ βαλθῇ καὶ εἰς τὰ ἀκόλουθα εἰς τὸ μνημεῖόν μου ἐν μάρμαρον μὲ τὴν ὑπογραφήν τοῦ ὀνόματός μου καὶ γεννήσεώς μου κατὰ τὰ 1793 96ρίου 1/13.

Εἰς τοὺς ἐπιτρόπους μου τάλληρα διακόσια πενήντα ἀριθ. 250 διὰ εὐγνωμοσύνην διὰ τὸ βάρος ὅπου τοῖς δίδω, θέλω νὰ λαμβάνωσιν ἀπὸ τὴν οὐσίαν μου καὶ διὰ τοὺς κόπους δι' ἐμὲ θέλουν δοκιμάσει τάλληρα μετρητὰ πενήντα ὁ καθείς, καὶ τοὺς παρακαλῶ νὰ μὴ ἀποβλέψωσιν εἰς τὴν μικρότητα τοῦ προσφερομένου, ἀλλ' εἰς τὴν καρδίαν τοῦ προσφέροντος, λέγω ὅλα τάλληρα διακόσια πενήντα.

Εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν ξένων τάλληρα διακόσια ἀριθ. 200, τὰ ὅποια θέλουν βάλει οἱ ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας εἰς ἀσφαλὲς μέρος ἐπὶ τόκῳ καὶ διὰ τὸν τόκον τοῦτον νὰ μοῦ γίνηται μία ἀρχιερατικὴ λειτουργία κατ' ἔτος, εἰς τὴν ὁποίαν θέλει μνημονεύεσθαι τὸ ὄνομα ἐμοῦ καὶ τῶν γονέων μου κατὰ τὰς 8/20 96ρίου, τὴν ἑορτὴν τῶν Ταξιαρχῶν, ἡμέρα τοῦ ὀνόματός μου. Θέλουν δίδει εἰσέτι εἰς τὴν ἄνω ἐκκλησίαν διὰ μίαν μόνην φορὰν τάλληρα μετρητὰ δέκα ἀριθ. 10 διὰ νὰ μοῦ ἀνάψουν ἐν κανδύλιον ἀκοίμητον δι' ἓνα χρόνον.

Εἰς πέντε πτωχὰς οἰκογενείας ἢ ἐδῶ ἢ εἰς τὴν πατρίδα μου

Ἰωάννινα διὰ μίαν μόνην φοράν τάλληρα μετρητὰ ἑκατὸν ἀριθ. 100. Εἰς τὰ ἑξαδέλφια μου ποτὲ Χρίστου Βαρδικούλα τάλληρα μετρητὰ ἑξήντα ἀριθ. 60, τὰ ὅποια θέλουν διαμοιράζονται ἴσα ὁμοια μερίδια εἰς αὐτούς.

Εἰς τὴν θυγατέρα Στασινῆς Γκιούμα τάλληρα μετρητὰ σαράντα ἀριθ. 40. Εἰς τὰς θυγατέρας Γεωργίου Νάνου ὀνομαζομένου Ντούσια εἰς Παραμυθίαν τάλληρα μετρητὰ σαράντα 40.

Εἰς τὸν Ἀρχιερέα Ἰωαννίνων τάλληρα εἴκοσιν ἀριθ. 20 νὰ δοθοῦν κατὰ πρώτην φοράν ἀπὸ τοὺς ἐπιτρόπους μου, ἀκολουθῶς καθ' ἕκαστον ἔτος καὶ αἰωνίως ἀπὸ τὰ ὄσα ἄφησα εἰς τὸ Γεροντοκομεῖον διὰ νὰ ἐκτελεῖ κατ' ἔτος μίαν λειτουργίαν μὲ πέντε ἱερεῖς εἰς τὴν Μητρόπολιν τὰς 8/20 9βρίου κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ταξιάρχου.

Εἰς Καμπαλόνην εἰς Ἰωάννινα τάλληρα μετρητὰ δέκα ἀριθμὸς 10.

Εἰς τὰς Μαχίνας Καλογραίας μου τάλληρα μετρητὰ δέκα ἀριθ. 10.

Εἰς τὰς ὑπηρετρίας μου εὔρεθοῦν εἰς τὴν οἰκίαν μου τάλληρα εἴκοσιν ἀριθ. 20.

Διορίζω ἀπὸ τὴν κατὰ καιρὸν σύνταξιν τῆς καταστάσεώς μου νὰ ἤθελον πληρῶνουν οἱ ἐπίτροποί μου ὄσα ἤθελον εὔρεθοῦν ὅτι χρεωστῶ εἰς τοὺς καλοὺς φίλους μου Πάρταλην καὶ Συντροφία εἰς Λονδῖνον, δεῦτερον τὰ ἐπίλοιπα χρέη μου, καὶ μετὰ ταῦτα θέλουν ἐκτελεῖσθαι ὄσα ὡς ἄνω διέταξα.

Διορίζω ἐπιτρόπους μου τὸν ἐν καιρῷ εὔρισκόμενον ἐνταῦθα κύριον Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος, τὸν ἱππότην κύριον Ἰωάννην Ἀθ. Κεφαλᾶν (ἢ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ) τὸν κ. Γεράσιμον Ἰγγλέζην, τὸν ἀνεψιόν μου Ἰωάννην Α. Παραμυθιώτην καὶ ἀνεψιόν μου Γεώργιον Δ. Παραμυθιώτην. Οἱ ἄνωθεν ἐπίτροποί μου θέλουν δίδει τὴν ὁμολογίαν Ἑλλάδος κολονάτων ἑκατὸν σαράντα τεσσάρων ἀριθ. 144 εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἀρχιμανδρείου εἰς Ἰωάννινα, ἣν ἀφίνω χάρισμα. Ὅσα δὲ ἔγγραφα, λογαριασμοὶ ἢ ὁμολογίαι ἤθελαν εὔρεθοῦν εἰς τὸ χαρτοφυλάκιόν μου ἕως εἰς

τὰ 1820 10βρίου 31, νὰ ἦνε ἄκυρα καὶ ὡς χαρτίον ἄγραφον, διότι ὅσα ἔχω νὰ λάβω ἕως τότε τὰ χαρίζω.

Δύο ἐξοφλητικὰ μὲ τοὺς ἀδελφούς μου εὐρίσκονται εἰς τὸν ἴδιον Νοτάρου, εἰς τὸν ὁποῖον ἔδωσα καὶ τὴν παροῦσάν μου διαθήκην, τὰ ἀντίγραφα τῶν ὁποίων, καμωμένα ἀπὸ τὸν ἄνω νοτάρου Ἀσπρέαν, ἀφίνω εἰς χεῖρας τῆς ἀδελφῆς μου Ἑλένης Δ. Σισκόλη καὶ διάφορα ἄλλα ἀναγκαῖα ἔγγραφα ἐξοφλητικῶν καὶ ἀποδείξεων (θέλω ἐγχειρίσει τοῦ αὐτοῦ Νοτάρου) ἀλλ' αὐτὰ ὅλα ἐξοφλητικὰ καὶ ἔγγραφα θέλουν διαμείνει εἰς τὴν ἐλευθέραν θέλησίν μου ἐνὸς ζωῆς, καὶ μετὰ τὸν θάνατόν μου εἰς ἐκείνην τῶν ἄνω ἐπιτρόπων μου πρὸς διαφύλαξιν αὐτῶν.

Ἡ ἄνωθεν κληρονομία καὶ κληροδοτήματα ὡς εἴρηται ἀναβαίνουν εἰς τὰλληρα ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας ἀριθ. 120,000· καὶ ἐὰν περισσεύσουν ἢ ὀλιγοστεύσουν, νὰ μοιράζωνται ἀναλόγως κατὰ τὴν ἐποχὴν ὁποῦ θέλει ἐμβαίνουν, χωρὶς νὰ ἀδικηθῆ τινὰς τὸ παραμικρόν. Αὕτη εἶνε ἡ παροῦσα μου Διαθήκη μυστικὴ καὶ ιδιόχειρός μου, καὶ νομίζω ὅτι ἔπραξα τὸ καλὸν ὡς συγγενῆς καὶ ὡς τέκνον τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ ὡς τέκνον τῆς πολλὰ ἀγαπητοῦς ἀνδρας γεννησάσης πατρίδος μου Ἰωάννινα. Εὐχόμαι δὲ οἱ ἐκτελεσταὶ αὐτῆς καὶ ἐπιτροποί μου νὰ μὴ παραβώσιν οὔτε κεραϊάν ἀφ' ὅσα ἐν αὐτῇ διατάττω.

ΜΙΧΑΗΛ ΙΩ. ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΗΣ.

Προσθήκη τῆ 1/13 Μαΐου 1861.

Ἐπειδὴ τὸν φίλτατόν μοι ἀνεψιὸν Ἰωάννην Α. Παραμυθιώτην ἠρραβώνισα μὲ τὴν θυγατέρα τοῦ Κυρίου Νικολάου Τζίνη ὀνομαζομένην Πηνελόπην καὶ μέλλει νὰ ὑπανδρευθῆ νομίμως, τοῦ ἀφίνω, ἀντὶ νὰ κατοικήτῃ εἰς τὸν τέταρτον καὶ πέμπτον πάτον τῆς μεγάλης οἰκίας μου, ὡς ἄνωθεν εἶπον, τὸν τέταρτον πάτον μόνον κληροδοτήμα ἀξίας τὰλληρα πέντε χιλιάδας ἐννεακόσια τριάντα ἕξ καὶ δέκα ἕξ ἑκατοστὰ ἀριθ. 5936 ¹⁶/₁₀₀, τὰ

ὅποια πρέπει νὰ ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ τὴν μερίδα τοῦ Γεροντοκομείου καὶ νὰ προστεθοῦν εἰς τὴν μερίδα τοῦ ἀνεψιοῦ μου Ἰωάννου Α. Παραμυθιώτου διὰ νὰ εὐρεθῆ ὁ λ/μὸς σωστός. Ἐὰν ὁμοίως δὲν τεκνοποιήσῃ, μετὰ τὸν θάνατόν του νὰ ἀπερναῖ εἰς τὸ Γεροντοκομεῖον.

Ἀφίνω ὁμοίως τοῦ φιλτάτου μοι ἀνεψιοῦ Γεωργίου Α. Παραμυθιώτου τὸν πέμπτον πᾶτον κληροδοτήμα ἀξίας τάλλαρα δύο χιλιάδας ἐννεακόσια ἐξήντα ὀκτὼ καὶ ὀκτὼ ἑκατοστὰ ἀριθ. 2968 $\frac{8}{100}$, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ τὴν μερίδα τοῦ Γεροντοκομείου καὶ νὰ προστεθοῦν εἰς τὴν μερίδα τοῦ ἀνεψιοῦ μου Γεωργίου Α. Παραμυθιώτου διὰ νὰ εὐρεθῆ ὁ λ/μὸς σωστός (ἐὰν ὁμοίως ὑπανδρευθῆ νομίμως). Ἐὰν ἐξ ἐναντίας ἀποβιώσῃ πρὶν ὑπανδρευθῆ, ἢ δὲν τεκνοποιήσῃ, τότε αὐτὸς ὁ πέμπτος πᾶτος νὰ ἀπερναῖ εἰς τὸν ἀδελφόν του καὶ ἀνεψιόν μου Ἰωάννην Α. Παραμυθιώτην, καὶ ἂν δὲν τεκνοποιήσῃ καὶ αὐτός, ὡς εἰρηται, νὰ ἀπερναῖ εἰς τὸ Γεροντοκομεῖον.

Ἐὰν ἡ αὐταδέλφη μου Ἑλένη Δ. Σιοκόλη δὲν εὐραριστηθῆ νὰ βάλῃ τὸ κληροδοτήμά της εἰς τὰς Τραπεζὰς, τότε νὰ εἴπῃ τῶν ἐπιτρόπων μου νὰ τῆς ἀγοράσουν ἐν ὀσπίτιον ἐνταῦθα εἰς καλὴν θέσιν τῆς πόλεώς μας, ὅτι γνωρίζω ὅπου εἶχον ἐπιθυμίαν δι' ἐν ὀσπίτιον.

Τοῦ ἀνεψιοῦ μου Ἰωάννου Α. Παραμυθιώτου τοῦ ἄφησα κληροδοτήμα διπλοῦν ποσὸν ἀπὸ τὸν ἀδελφόν του καὶ ἀνεψιόν μου Γεώργιον, ἐπειδὴ μὲ ἐδούλευσε διπλοῦν καιρὸν ἀπὸ τὸν Γεώργιον. Ἐλπίζω δὲ νὰ μὴ παραπονηθῆ κανένας ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς μου.

ΜΙΧΑΗΛ ΙΩ. ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΗΣ.

Τὴν 3 τρίτην Σεπτεμβρίου 1862.

Ἐδημοσιεύθη ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει

ΚΑΡΟΛΟΣ ΤΖΑΝΙΝΗΣ Δ.

Ταῦτα περιέχει ἡ ὑπομνηματισμένη μυστικὴ αὐτόγραφος

διαθήκη, τὴν ὁποῖαν ἀντέγραψα λεπτομερῶς μεθ' ἀπάσης τῆς ἀκριβείας ἀπαραλλάκτως ὡς ὑπῆρχε γεγραμμένη παρὰ τοῦ διαθέτου μὲ τὰς σχετικὰς ἐπιδιορθώσεις καὶ προσθήκας ὑπαρχούσας ἄνωθεν τῶν γραμμῶν τῆς αὐτῆς Διαθήκης, καὶ μὲ δύο προσθήκας ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς δευτέρας καὶ τρίτης σελίδος τῆς ἰδίας, ἀρχιζούσας τῆς μὲν διὰ τῶν λέξεων « καὶ δι' ὄλα » καὶ τελειώνει « εἰς Παρχμυθίαν »· τῆς δὲ ἀρχιζούσης διὰ τῆς λέξεως « νὰ δοθοῦν » καὶ τελειώνει διὰ τῆς λέξεως « Γεροντοκομεῖον ». Ἀμφότεραι αἱ προσθήκαι αὗται, παρ' ἐμοῦ ὑπογεγραμμέναι, ἀντεγράφησαν ἀπαραλλάκτως ἐν τῷ περιθωρίῳ τοῦ παρόντος βιβλίου. Δηλοῦται ὅτι ἡ ῥηθεῖσα μυστικὴ διαθήκη περιέχει δύο σβέσματα, τὸ μὲν εἰς τὴν δευτέραν, τὸ δὲ εἰς τὴν τρίτην σελίδα τῆς ἰδίας, τὴν ὁποῖαν μετὰ τοῦ περιτυλίγματος αὐτῆς καὶ τῆς ἄνωτέρω ἐπισήμου τοῦ ἐκλαμπροτάτου ἐπάρχου διατηρεῖ εἰς τὴν σχετικὴν δεσμίδα τῶν προσαγομένων ἐνδιαθήκων ἐγγράφων διὰ τὴν διηνεκῆ των διατήρησιν. Συνετάγη ἡ παροῦσα πράξις ὑπομνηματίσεως ἐν τῷ συμβολαιογραφείῳ μου πρὸς τὴν Βασιλικὴν ὁδὸν τῆς πόλεως ταύτης, ὅθεν ἀναγνωσθεῖσα καὶ δημοσιευθεῖσα ἐνώπιον τῶν μαρτύρων Κυρίων Γεωργίου Ῥοδοστάμου πτ. Πέτρου τῆς πόλεως ταύτης καὶ Νικολάου Νικοπάσκου πτ. Φωτίου ἐκ κώμης Χωροπισκόπων, ὑποφαίνονται μετ' ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΟΔΟΣΤΑΜΟΣ μάρτυς.

ΝΙΚΟΛΛΟΣ ΝΙΚΟΠΑΣΚΟΣ μάρτυς.

Ὁ Συμβολαιογράφος

ΠΕΤΡΟΣ πτ. ΙΩ. ΑΣΠΡΕΑΣ.

Παρεβλήθη μετὰ τῆς πρωτοτύπου πράξεως

Ἐν Κερκύρα τῇ 4 τετάρτῃ Σεπτεμβρίου 1862 Ε. Ν.

(Τ. Σ.)

ΠΕΤΡΟΣ πτ. ΙΩ. ΑΣΠΡΕΑΣ.

Συμβολαιογράφος.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἡ παροῦσα διαθήκη προσεβλήθη ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ διαθέτου, ὡς μὴ ὠφελε, ὀφίσταται δ' ἔτι ἡ δίκη ἐκκρεμῆς ἐν τῷ Ἀρείῳ Πάγῳ.